

Heiligschennis (1991)

Sieth Delhaas

De Bazuin, Splinter, 29 november 1991

Iemand geweld aandoen is godslastering. Mary Fortune, schrijfster en directeur van een centrum voor preventie van seksueel geweld in Amerika, komt tot die uitspraak omdat ze er vanuit gaat dat elk mens een tempel van God is. Ze doet nog enkele behartenswaardige uitspraken:

‘Alle geestelijken en pastores hebben zich wel eens seksueel aangetrokken gevoeld tot gemeenteleden en cliënten; alle geestelijken en pastores hebben ervaring met seksuele kom maar’s van gemeenteleden en cliënten; tot op zekere hoogte hebben alle geestelijken en pastores de grenzen van onze pastorale relaties geschaad, zo al niet seksueel, dan emotioneel.’

De Nederlandse Bisschoppenconferentie heeft onlangs een rapport uitgebracht over seksueel geweld in het gezin en de houding van de rooms-katholieke kerk tegenover dit probleem. Eén aardige opmerking er in is dat jongetjes niet meer als macho zouden moeten worden opgevoed!

Stellingname van de officiële kerk werd trouwens tijd nadat de vrouw-en-geloof-beweging al jarenlang de nood van de daken schreeuwt. Donne Schmaal, staffunctionaris van het Diocesaan Pastoraal Centrum in Haarlem, werd voor de televisie om haar commentaar gevraagd. Een vrouwengezicht bij een bisschoppenrapport opent nieuwe perspectieven.

‘Weet je wel dat je eigen mensen het doen?’ vragen vrouwen haar in brieven en telefoontjes sindsdien. En met eigen mensen worden dan de pastores van de kerk bedoeld. Of ze iets met de namen mag doen? ‘Nee’, roepen de aangeefsters in koor. Twaalf namen van haar bekende en niet bekende collega’s branden in haar bureaulade. Wat er mee te doen? En: om hoeveel collega’s gaat het in werkelijkheid?

De bisschoppen wachtten met de erkenning van het bestaan van seksueel geweld in het gezin. Met opzet? Of zij dit probleem erkennen? Vermoedden of wisten zij wat er voortwoekert in het pastoraat? ‘Iemand geweld aan doen is godslastering omdat hij of zij een tempel van God is.’ In deze tempel van God is verwerkt de decoratie van erotiek en seksualiteit. De leer van de katholieke kerk heeft met het verplichte priestercelebaat de tempels van haar dienaren geschonden. De handhavers van het celibaat willen wijzer zijn dan de Bouwheer/-dame; dienaars en gelovigen daarmee blootstellend aan godslastering en heiligschennis.